

Després de la meua família, el que més estimo és el meu poble. Realment, jo crec que a la vida tots els càrrecs de responsabilitat sempre tenen molts valors afegits que donen, a la persona que els ocupa, més contingut a la seva pròpia existència. Ser alcalde suposa donar servei però, a la vegada, rebre un important enriquiment intern. Aquest matí en llevar-me, he sentit que el vent picava a la porta. No he volgut pas que entrés. Avui, només l'aire del sud té espai dins el meu espai. El despertador ha sonat mitja hora després d'haver pres el cafè i he sabut que en Santiago Segalà, alcalde de Torredembarra, ha estat còmplice del rellotge i la son perquè no m'oblidés d'un temps de xerrada. **Quan vaig arribar a l'alcaldia em vaig trobar de tot. D'entrada, un Ajuntament molt desmanegat. Jo creia que Torredembarra havia de fer un salt important de cara a tot allò que cimentés el futur, per obtenir objectius de progrés com Déu mana. Vam editar un llibre, *Projecte de Torredembarra*, per constatar si jo tenia ben jerarquitzades les prioritats del municipi o no. Les conclusions d'aquest text ens van portar a treballar i, gràcies a Déu, des del 1991 fins ara, crec que s'ha fet el que no s'havia fet 50 anys enrere.**

Enrere queda el primer cafè. Aquest d'ara és més saborós. Compartir l'estona és empassar-se vocables no propis, fum de tabac negre sobre ros, pell i mirada alienes, diferència o afinitat... alè d'un poble que no és el teu. **Torredembarra parteix d'uns elements naturals molt importants. Cal destacar la seva ubicació a la zona nord del Tarragonès i que és el poble més gran d'aquest indret (no en extensió, però sí en habitants). Tenim uns 9.000 habitants censats, 11.000 de fet i, a l'estiu, passem a ser uns 50.000. És un poble molt ben comunicat (amb la N-340, l'autopista i la via fèrria). I, en tercer lloc, el nostre clima és un altre privilegi que gaudim. S'han fet estudis que donen com a conclusió que aquí hi ha un microclima que no es dona enlloc.**

Al Sr. Segalà li vessen les ganes de fer conèixer les galtes, el cos i l'ànima de Torredembarra. El seu cafè ja és fred. **Tenim una gran façana marítima (amb quasi 5 km) i unes de les millors platges de Catalunya. Vam fer un passeig marítim, de gairebé 2 km, amb un port esportiu-pesquer que ja està funcionant i que és un dels més bonics de tot el Principat. Això ens ajuda a projectar-nos.**

Escolto i callo. Em deixo portar, com un cec pel seu pigall, per un paisatge que no veig. **Hem de ressaltar la gran relació que mantenim amb els 8 pobles que ens envolten. Intentem compartir el nostre rol de poble amb la resta de veïns.**

En Santiago Segalà parla amb una suau contundència. És d'aquells homes que saben que, amb l'accent, donen significat a la paraula. Molts només coneixen l'accent. **Aquest municipi depenia, depèn i vol seguir depenent del sector turístic, però la raó fa que hom pensi que havíem de promoure una zona industrial amb la qual poguéssim tirar endavant empreses noves i, alhora, ubicar les que estaven dins el poble. Això s'ha aconseguit i, de moment, funciona força bé.**

Un cop acabada la conversa, agafo el metro. Aquí no puc fumar ni prendre cafè, però escolto la veu de l'alcalde d'avui a través d'un walkman. La poesia que escolto, d'un ambient sense arestes, em fa tancar els ulls i oblidar-me d'estacions amb creus. **Torredembarra, després de la postguerra, va rebre molta gent de fora. En un moment determinat érem, aproximadament, un 50% autòctons i un altre 50% d'immigrants. Som un poble que hem sabut conviure, que és fonamental, i guanyar-nos la vida. Moltes vegades, gent vinguda de fora s'ha incorporat dintre dels elements propis del municipi i ens han ajudat més que els nadius.**

Sóc a Jaume I quan sento que els Sr. Segalà parla de la primera institució de Catalunya. Hi ha coincidències que sobrepassen allò casual. Un somriure, no

dissimulat, cau enfront d'un venedor de tabac de contraban. Acabo comprant quatre paquets d'unes cigarretes que no fumo. **La Generalitat, l'any 1998, haurà invertit 1.200 milions de pessetes aquí. Això vol dir que nosaltres tindrem, amb diferència, tot el rol d'ensenyament amb una qualitat altíssima. Quant a l'altre puntal important, la sanitat, val a dir que estem a punt d'inaugurar un centre d'assistència primària. Totes aquestes obres estan ubicades en un lloc adient per poder donar servei, no sols als habitants de Torredembarra, sinó també a tota l'àrea d'influència (els 8 pobles que ens envolten). Les nostres relacions amb l'Administració autonòmica són magnífiques. El que medeix, de forma molt pragmàtica, són els resultats i aquests són força rellevants.**

Vull sortir d'aquest tub negre, soterrani i pudent. Al metro només es poden tenir dues sensacions, i cap m'agrada: la de ser rata o sardina. Aquí sota, per molt que l'imagino, no sento el sol de Torredembarra. **S'ha fet un pas de gegant, però encara no estem, ni molt menys, en la línia desitjada. Després d'haver fet un gran salt quantitatiu, ara hem de fer el qualitatiu. Estem engegant el segon institut de secundària, tenim una depuradora que és de les més grans que s'han fet a Catalunya, hi haurà el desviament d'un vial de primer ordre que motivarà urbanísticament parlant, a fer un salt qualitatiu dintre del pla urbanístic. Fet això, hem d'anar ara a la segona part, que s'hauria de tenir, tant o més, en compte que la primera: arrodonar-ho, embellir-ho tot.**

Per un moment no he pogut sentir res del que deia en Santiago. Un home, amb acordió i missatge penjats, passeja la seva condició de captaire, entre els seients i la indiferència, per uns vagons acostumats a l'anormalitat. **Ens falten encara moltes coses, però una de ben necessària és recuperar el castell renaixentista de nova planta i únic a Catalunya. Jo voldria traspasar-hi l'ajuntament. Per una part, garantim la recuperació del castell, donant-li vida, i per l'altra, l'Ajuntament resol el seu propi problema d'estructura. Amb això donem rendibilitat a les despeses i recuperem un patrimoni molt important pel nostre país.**

La música ja no m'arriba. La lletra de l'alcalde s'entén tota. **La gent de Torredembarra ens estem adonant que som un poble, en el més ampli sentit de la paraula. Tenim un bagatge, una identitat molt arrelada i unes grans possibilitats de futur. Ara mateix, estem assimilant aquest espai de transició que fa que passem d'una història passada, amb poques aspiracions, a un present ple de confiança en les seves capacitats i recursos.**

Una senyora, que fa encreuats, llepa el cap d'un bolígraf gris, mentre a una noia li puja la vermellor davant d'un vell verd. Tots som a la línia groga i al túnel negre. Amb tot això m'estimo més quedar-me amb el color, tot i que suggerit només, de Torredembarra. **Jo sóc un més dins l'Ajuntament. Sense un bon equip de jugadors, l'entrenador no fa res. Això em passa a mi. Valoro molt la tasca dels meus companys, sense la qual no tindria sentit la meua. Per altra banda, vull dir també que jo no tinc afecció a cap cadira. Quan ja no sigui alcalde, no em preocuparà si la gent em recorda o no. Només vull que el meu poble sàpiga veure que he estat un treballador per al poble, que és l'única cosa que m'importa. Jo no vull que els meus veïns em donin les gràcies a través de plaques recordatòries, sinó que sóc jo que els les dono per la confiança majoritària que m'han donat per contribuir a la millora de Torredembarra. La placa seria a la inversa. Jo li posaria a la meua gent. Gràcies per l'oportunitat que m'heu donat i per la riquesa de contingut vivencial i personal que he pogut obtenir.**

Ja veig el rètol de l'estació on haig de baixar. Amb mi ho fa també, enllaunat, un home que sembla feliç. Si més no, en Santiago Segalà té la sort de viure en un lloc sense distàncies, on no es necessiten metros.

Santiago Segalà Cueto - Torredembarra - 8.650 hab. (el Tarragonès)